

nimiam Scholæ morositatem, nec nimiam vitæ libertatem sectari videaris, memor scilicet in subselliis versari juvenes, quorum vel studia theologica decoram requirant gravitatem, vel studia quoque politica non indecoram exigant elegantiam. Hinc in scenam Tuos producere non dubitas, nec moraris τὰς διυλίζοντας τὸν κῶνον, qui cum ludis gentilium, suo merito rejiciendis, omnem simul execrari solent apparatus, ut, ne christianas quidem orationes, ex editiore loco, velut ex theatro, recitandas concedi debere clament: digni forte quos cum monachis, sub Antichristi vexillo militantibus, ad austeram solitudinem secedere jubeamus. Uno verbo, mecum sentis, quoties servilem informandi methodum, & cœcam per inutiles ambages viam aliqui commendant. Displiceat ipsis, nostra, quam refugiunt, novitas: dummodo veteribus interpretandis, illustrandis, ordinandis & imitandis ea sufficiat. Venerentur antiquos, velut semideos: dummodo nos, unde profecerint, & quibus vel artis vel naturæ dotibus instructi cæteros superaverint, ostendere queamus: ut non homines modo, sed nostris etiam ingeniis imitabiles expectiamur. Jucundus profecto non ita pridem mihi fuit censor, qui methodum, ut false vocant, Weisianam, ut ego loquor, naturalem ipsique rationi congruam, exagitaturus, *nihil inquit in Oratorius meis reperiri quod exscriptum non esset ex Hermogene vel Dionysio Halicarnasæo*. Sive tamen id fecerim, quod nego, sive meis abundaverim sensibus, quod rectius affirmaret: pari gloriâ viderer dignus, qui vel antiquitatis thesauros eruerim, vel eandem veritatem, quam illi reperissent, indagando fuerim assecutus. Reliquos vero minus crediderim excusandos, qui vel apud discipulos monstratam ab antiquis viam dissimularint, vel mecum antiqua nunc amplecti dubitent.

Sed ab odiosis progrediamur ad amœniora: quippe novum amoris argumentum inspirat *Tua in Optimum SCHMIDIUM pietas*. Is decem annis me major, olim in ædibus nostris succrescens, frater familiæ nostræ senior per jocum sæpe vocatus est, quod prima sedulitatis, dexteritatis, pietatis principia referret ad ELIAM meo-suum. Ita sæpe gratulatus sum Quedlinburgensibus, quod dimidio fere seculo pretiosum hoc depositum suis filius indulgeri cernerent: ipsi quoque ROESERO, quem suo merito JACOBUM & NICOLAUM fuisse dicis, quod introduxisset Magistrum, qui totius Orationis mensuram, erudita sua pietate feliciter impleret.

Vidimus & scriptis & sermone Rectorem incomparabilem, cujus ad imaginem novos efformare sibi queat posteritas. Trivium suum strenuè coluit, ut *ad juventutis utilitatem singula, nihil ad inanes vel speculationes vel ineptias referret*. Suos non loqui solum, sed & cum judicio loqui, h. e. accurate disputare docuit: ipse paratissimus sive meditata, sive subita, proponere statuisset: ut viva docentis

)(

tis